

νάπαλιν· τέλος τὸ ποιὸν τοῦ ἤχου εἶναι ἢ διαφορὰ ἢ μεταξὺ τῶν διαφόρων ἡ-
χων προερχομένη ἐκ τῶν διαφόρων ἡ-
χούντων σωμάτων ἢ διαφόρων μουσι-
κῶν ὀργάνων καὶ τῆς φωνῆς διαφόρων
ἀνθρώπων.

Ἡ μουσικὴ κανονίζουσα τοὺς τόνους
καὶ συνδυάζουσα αὐτοὺς ποικιλοτρόπως
ἀποτελεῖ τὰς ὥραίαις μουσικὰς ἁρμο-
νίας τὰς τοσούτω ἐπενεργούσας ἐπὶ τῶν
αἰσθητηρίων ἡμῶν, καὶ διεγυρεύσας τὰ
διάφορα ψυχικὰ ἡμῶν αἰσθήματα. Τὰς
μουσικὰς ἁρμονίας σύντροπον ἔχομεν εἰς
τὰς διασκεδάσεις ἡμῶν ὡς διεγυρεύσας
τὴν εὐθυμίαν· αὐταὶ ἐν πενήθιμῳ τελετῇ
ἐπαυξάνουσι τὴν συγκίνησιν ἡμῶν. Αἱ
μουσικαὶ ἁρμονίαι ἄγουσιν ἡμᾶς εἰς κα-
τάνυξιν προσερχομένους εἰς τοὺς θεοὺς
Ναοὺς ἵνα προσφέρωμεν τὰς πρὸς τὸν
Ὑψιστον ἱκεσίας, αὐταὶ τέλος ἐμψυχό-
νουσι τὸν πρὸς δόξαν τῆς Πατρίδος ἐ-
φορμῶντα κατὰ τοῦ πολεμίου στρατι-
ώτην.

Ι. Α. ΜΑΡΓΑΡΗΣ.

ἱατρὸς

ΒΙΚΤΩΡ ΟΥΓΟΣ

Ὁ αἰὼν οὗτος ἠρίθμει δύο ἔτη, ὅταν,
κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ῥῆσιν, ἐγεννήθη
ἐν Βεζανσῶν, ἀρχαία ἰσπανικὴ πόλει καὶ
νῦν ἑδρὰ τοῦ νομοῦ τοῦ Doubs ἐν Γαλ-
λίᾳ, ὁ πνευματέμφορος ἀοιδὸς, οὗ σήμε-
ρον τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις προσφέ-
ρομεν τὴν εἰκόνα. Τέκνον γηραιοῦ στρα-
τιώτου τῆς δημοκρατίας καὶ μητρὸς βα-
σιλόφρονος, ἐκληρονόμησεν ἀμφοτέρω τὰ
τοσούτων ἀντίθετα ἀπ' ἀλλήλων τῶν γο-
νέων τυο φρονήματα· τοῦτο δὲ ἀρκούν-
τως ἐξηγεῖ τὰς πολιτικὰς αὐτοῦ πα-
λινωδίας, ὑπαγορευθεῖσας πλειστάκις ὑπὸ
ἐδραίας πεποιθήσεως, ἐνίοτε ἴσως ὑπὸ
παραγνωρισθείσης φιλοδοξίας, οὐδέποτε

ZAK. ANΘ. ΕΤΟΣ Γ'.

ὅμως ὑπὸ ἰδιοτελείας καὶ ἀνανδρίας.
Παῖς ἔτι ὢν, ἠκολούθησε τὸν πατέρα
του εἰς Ἰταλίαν καὶ Ἰσπανίαν, ἐν δὲ τῇ
τελευταίᾳ ταύτῃ χώρα ἡ ἐνθεος αὐτοῦ
φαντασία, ἀδιακόπως πλησσομένη καὶ
ἀφαρπαζομένη ἔνθεν μὲν ὑπὸ τοῦ
ζωηφόρου ἐκείνου οὐρανοῦ, ἔνθεν δὲ ὑπὸ
τῶν μνημείων τῆς ἀραβικῆς μεγαλο-
πρεπείας, ἐκτῆσατο τὸν ἰδιορρυθμον, ἐ-
νίοτε δὲ καὶ ὑπερόριον ἐκείνον χαρα-
κτῆρα, τὸν διακρίνοντα τὴν ἀνατολικὴν
ποίησιν. Ἡ λυρική ποίησις, ὁ πρῶτος
οὗτος φθόγγος νεανικῆς καρδίας, ἐπη-
σχόλησε τὰ πρῶτα τῆς ἐφηβείας του ἔτη·
καίτοι δὲ πολλάκις ἐπιτιμηθεὶς ὑπὸ
κριτῶν ἀμβλυωπόντων ἢ προκατειλημ-
μένων, οὐδέποτε παρεξέκλινε τῆς νέας
ὁδοῦ, ἣν ἐχάραττεν ἐντὶ γραμματολογία
τῆς πατρίδος του, κληθεὶς ὑπὸ τοῦ Σα-
τωβριάνδου, l'enfant sublime (ὁ ἐξοχος
παῖς). Τὰς ᾠδὰς καὶ Χορωδίας, πρῶτα
δοκίμια τῆς μεγαουργοῦ αὐτοῦ διανοίας,
διεδέχθησαν τὰ Ἀνατολικά ἄσματα,
πινακοθήκη ὑψηλῶν ἢ ἐπιχαρίτων
εἰκόνων περιβεβλημένων τὴν φεγγο-
βολίαν τῆς ἀνατολικῆς ἐμπνεύσεως· ἀ-
κολούθως τὰ Φθινοπωρινὰ φύλλα, ρεμ-
βώδεις καὶ κατανυκτικαὶ ἐκχύσεις ψυ-
χῆς εἰθισμένης ἤδη πρὸς τὰς ἀγαλλιὰ-
σεις καὶ τὰς οὐδύναις τῆς ζωῆς, ἐξαν-
τλησάσης ἴσως τὸ κύπελλον τῶν ἐρω-
τικῶν φαντασιώσεων, πλὴν στομουμένης
ἐν τῇ γλυκύτητι τοῦ οἰκογενειακοῦ βί-
ου· εἶτα οἱ Ἑσπερικοὶ φθόγγοι,
αἱ Ἀκτῖνες καὶ Σκιαὶ, αἱ Τιμωρίαι,
αἱ Μελέται, αἱ ᾠδαὶ τῶν ἀρνιῶν καὶ
δασῶν, δικαίως ἴσως ὑπὸ πολλῶν ἐπι-
κριθεῖσαι, τὸ Φρικτὸν ἔτος, νευρῶδες
καὶ γραφικὸν ἀφήγημα τοῦ τελευταίου
τῆς Γαλλίας πολέμου, καὶ τέλος ἡ Πα-
ράδοσις τῶν αἰώνων, κολοσσαῖον ἔργον,
οὗ τὴν συνέχειαν ἐδημοσίευσεν ἰφέτος,
ὡς δῶρον εἰς τὴν πατρίδα, κατὰ τὴν
ἐπέτειον ἡμέραν τῆς γεννήσεώς του, τὴν
26ην Φεβρουαρίου. Πλὴν μεταξὺ τῶν
λυρικῶν τούτων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀριστο-
τεχνημάτων, παρεντίθενται χρονολογι-
κῶς ἕτερα προΐοντα τῆς δαιμονίου αὐ-

τοῦ φαντασίας, οἷον τὰ δράματα αὐτοῦ, ὁ *Κρομουέλλος*, ὁ *Ἑρράνγ*, ὁ *Βασιλεὺς Εὐθυμῆ*, οὗ τὴν παράστασιν τοσάκις ἀπηγόρευσε, ὥς ἐκ τοῦ τίτλου, καὶ αὐτὴ ἡ φιλελεύθερος τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου κυβέρνησις, ἡ *Μαρία Δελορμ*, ἡ *Λουκρητία Βοργία*, ἡ *Μαρία Τυδώρις*, ὁ *Ἀγγεῖλος Μαλιλιέρης*, ὁ *Ρονὲ Βλὰς*, οἱ *Πολιάρχοι* (*Burgaves*), ἐκ τῶν πλείστων τῶν ὁποίων ἐξήχθησαν μελοδράματα τονισθέντα ὑπὸ τῶν ἐξοχωτέρων τῆς Ἰταλίας μουσουργῶν—πρὸς τούτοις δὲ καὶ τὰ μυθιστορήματα αὐτοῦ, ἡ *Παραγία τῶν Παρισίων*, τὸ μοναδικὸν τοῦτο βιβλίον, ὡς τὸ ἀπεκάλεσεν ὁ Σαὶν-Μάρκ Γιραρδίνος, οἱ *Ἀθλοῖ*, μυθοπλαστικὰ κοινωνιστικῇ, οἱ *Ἑργάται τῆς θαλάσσης*, ὁ *Γελῶρ ἄνθρωπος*, *Ἐννερηκοῦτα κρία*, ἢ *ἡ ἐποχὴ τῆς τρομοκρατίας* ἐν Γαλλίᾳ κτλ. διὰ τοῦ πολλοῦ τοῦ πρώτου τῶν δραμάτων τούτων, τοῦ *Κρομουέλλου*, τοῦ προγράμματος τούτου τῆς νέας αὐτοκεφάλου σχολῆς, ἥς οὗτος ἀνεδείχθη ὁ ἰθύντωρ, ἐκέρηξεν ἄσπονδον, λυσσῶδη κατὰ τῆς κλασικῆς σχολῆς πόλεμον, καθ'ὃν ἡγούμενος τῆς πλειάδος τῶν διασημοτέρων ποιητῶν καὶ γραμματολόγων τῆς πατρίδος του, κατήγαγε πολλάκις ἐπιφανεῖς θριάμβους, οὐδέποτε δὲ ἤτταν ὀριστικῇ. Ἐν τοῖς δράμασι καὶ μυθιστορήμασι τούτοις, μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς λυρικοῖς αὐτοῦ καλλιτεχνήμασι, καταφαίνονται ἐναργέστερον ἅπασαι αἱ ἀρεταὶ καὶ ἐλλείψεις τῆς τεραστίου αὐτοῦ διανοίας. Ἡ ἀντίθεσις, οὐχὶ ἡ καλλιτεχνικῇ, ἡ περιοριζομένη εἰς τὴν ἰχνογράφειν καὶ τὸν χρωματισμὸν οἰοῦντο ποιητικοῦ ἔργου, ἀλλ' ἡ ἀπότομος καὶ ἀκανόνιστος στοιχείων πολλάκις ἀδιαλλάκτων, ἀποτελεῖ τὸν κύριον χαρακτῆρα τῆς ἡμιψυχίας του, τοῦ ὕψους του καὶ αὐτοῦ ἔτι τοῦ λεκτικοῦ του· τοῦτο δὲ τὸν ἀποπλανᾷ ἐνίοτε εἰς τὸ ἀλλόκοτον, εἰς τὸ τερατῶδες καὶ εἰς ὅλας τὰς παρεκτροπὰς τοῦ *réalisme*, τοῦ νοσηνοῦς τούτου γραμματολογικοῦ συστήματος, καθ'ὃ τὸ δυσειδές, τὸ φρικῶδες, καὶ πᾶν τὸ προ-

ξενοῦν φρίκην καὶ ἀποστροφὴν εἰς τὸν ἄνθρωπον, πρέπει ν' ἀπεικονίζηται ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ εἰδεχθείᾳ ὥς στοιχεῖον ἀναπόδραστον καλλιλογικῆς ἀναλογίας καὶ τελειότητος.

Τῶν ἰδεῶν τούτων μετὰ καρτερίας καὶ θάρρους προὔμαχυσεν, ὅχι μόνον ἐν τοῖς πονήμασιν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν τῇ ἐφημεριδογραφίᾳ καὶ πρὸ πάντων ἐν ταῖς περιοδικαῖς συγγράμμασιν, ἡ *Σφαῖρα* καὶ ἡ *Γαλλικὴ Μῦσα*, περὶ ἧς συνεκέντρωσε τοὺς ἐξοχωτέρους τῶν ὁπαδῶν του, κινήσας καὶ αὐτοῦ τοῦ γηραιοῦ Γαίτου τὴν ἀγάπην καὶ τὸν θαυμασμόν. Δυστυχῶς, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἵπομεν, δὲν διέπρεψεν ἐπὶ ἰσῇ εὐσταθείᾳ ἐν τῇ πολιτικῇ αὐτοῦ βίῳ, διότι ἀφοῦ ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ νεότητι ἐξύμνησεν ἐνθουσιωδῶς τὰς δόξας τῆς παλαιᾶς μοναρχίας καὶ περιπαθῶς ἐξετραγώδησε τὰς συμφορὰς τῆς, ἀπεσικίρτησεν ἀπὸ τῶν τάξεων αὐτῆς, ἐπικροτήσας εἰς τὴν Ἰουλιανὴν μεταπολίτευσιν καὶ εἰς τὴν ἀνάρρησιν Λουδοβίκου τοῦ Φιλίππου, ὃν, καίτοι ὑπ' αὐτοῦ ὁμότιμος διορισθεὶς, ἀντεπολιτεύθη ἀκολούθως σφοδρότατα, ἀναδειχθεὶς ἐνθερμος δημοκρατικὸς καὶ εἰς τῶν πρωτοεργῶν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1848. Προκινδυνεύσας ὑπὲρ τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν κατὰ τὴν 2 καὶ 3 Δεκεμβρίου 1851, δηλαδὴ κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ πραξικοπήματος τοῦ προέδρου τῆς δημοκρατίας καὶ εἶτα αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων Ναπολέοντος τοῦ Γ'. ἐξωρίσθη ὑπὸ τούτου κατισχύσαντος, καὶ διήνυσε τὰ πλείστα τῆς ὑπερορίας του ἔτη ἐν Guernesey, μικρᾷ νήσῳ τῆς Μάγχης ἀνηκούσῃ εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς, ἐκ διαλειμμάτων δὲ ἐν Λονδίνῳ καὶ Βρυξέλλαις. Τῆς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος κατὰ τὸ 1859 χορηγηθείσης γενικῆς ἀμνηστίας ἀπηξίωσε νὰ ὠφελήθῃ, ἐπανερχόμενος εἰς τὴν γενέτειραν γῆν· εἰς ταύτην δὲ δυστυχῶς τὸν ἐπανάγαγον αἱ συμφοραὶ τοῦ 1870. Ἐκτοτε διατρίβει ἐν Παρίσις, οὐχὶ πλέον ὁπαδὸς τῆς δημοκρατίας, ἀλλὰ σχεδὸν τῆς κοινοκτη-

μοσύνης· κατὰ δὲ τὴν συγκρότησιν τῆς ἡδὴ διαλυθείσης Βουλῆς διωρίσθη γε-
ρουσιαστὴς ἀγορεύσας πρὸ ἐνὸς μηνὸς
μετὰ πλείστης φρονήσεως καὶ ἐμβρι-
θείας, πρώτην ἴσως φορὰν διαρκούντος
τοῦ πολιτικοῦ βίου του, κατὰ τῆς πα-
ρούσης κυβερνήσεως καὶ κατὰ τοῦ ὑπ'
αὐτῆς ἐνεργηθέντος κοινοβουλευτικοῦ
τολμήματος τῆς 46ης τοῦ παρελ-
θόντος Μαΐου.

Κάτοχος ἀπεράντου πλούτου, ἀπο-
λαύων παγκοσμίου καὶ ἀγῥάτου δόξης,
ύγιης καὶ ἀκμαῖος ἐν τοσοῦτῳ βαθεῖ
γῆρατι, ὁ ἀνὴρ οὗτος ἠδύνατο ἴσως νὰ
κληθῇ εὐτυχὴς· πλὴν, φεῦ! ἡ ἐστία
του, ὡς αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶπεν, εἶναι ἐ-
σβεσμένη. Ἡ προσφιλὴς αὐτοῦ θυγά-
τηρ ἐπνίγη πρὸ ἐτῶν ἐν τῷ 'Ροδά-
νῳ· δύο δὲ υἱοὶ τεσσαρακοντούτεις σχε-
δὸν καὶ διαπρέποντες ἐπὶ ἐκτάκτῳ μαθή-
σει, ἀπέθανον ἀμφότεροι εἰς ὀλίγην ἀπό-
στασιν ὁ εἰς τοῦ ἄλλου. Τὴν ἐρήμωσιν
ταύτην τῆς καρδίας του εὐγλώττως ἐ-
ξεικόνισε πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, γράψας
ἐπὶ τοῦ ἐπισκεπτηρίου του πρὸς τὸν
δοῦκα τῆς Ὁμᾶλης, ὑπὸ παραπλησίας
συμφορᾶς πληγέντα· *Patrem miser-*
um pater dolorosus.

ΜΗΤΡΙΚΗ ΣΤΟΡΓΗ.

(συνέχεια καὶ τέλος)

IV

ΣΩΤΗΡΙΑ ΑἰΣ

Τὸ πᾶν σιγᾷ περὶ τὴν τεθλιμμένην
μητέρα. Αἰφνης λίθος ἀποσπάται ἐνώ-
πιον αὐτῆς· ἀνήσυχος προτείνει τὴν
κεφαλὴν καὶ παρατηρεῖ αὐτὸν κυλιόμενον
κάτω τοῦ βράχου. Ἀκτὶς ἐλπίδος ἐκ
τούτου γεννᾶται. Ἀναρτήσασα ἀσφα-
λῶς διὰ τοῦ περιζώματος ἐκ τοῦ τρα-
χήλου αὐτῆς τὸ βρέφος, ἀποφασίζει,
ώθουμένη μᾶλλον ὑπὸ τοῦ ἐνστίκτου

ἢ ὑπὸ τῆς θελήσεως, νὰ ἐκπληρώσῃ
ἀπελπιστικὴν ἀπόφασιν. Μὲ ὀφθαλμοὺς
ἡμικλείστους, καθὸ φοβούμενη μὴ ἡ ὤ-
ψις τοῦ κινδύνου ἐλαττώσῃ τὸ θάρ-
ρος αὐτῆς, προχωρεῖ βραδύως μέχρι
τοῦ χείλους τοῦ κρημνοῦ, ἐκείθεν δὲ
ἡρέμα κατερχομένη, ἐνῶ στερεῶς κρα-
τεῖται ἐκ τῶν ἐξέχουσῶν ριζῶν, ἐγ-
καταλείπεται εἰς τὴν φρικώδη κατὰ-
βασιν. Μετὰ τινα δευτερόλεπτα θανα-
τηρᾶς ἀγωνίας ἐνόμισεν ὅτι ὑπὸ τοῦς
πόδας αὐτῆς εὖρεν ὀπωσοῦν στερεὴν ἔ-
δαφος καὶ πρὸς στιγμὴν ἐστάθη. Τό-
τε ἡσθάνθη ἀναγεννώμενον τὸ θάρ-
ρος αὐτῆς, καὶ τοι ἡ θανατηρὰ ἐκείνη
ἀγωνία δὲν ἐγκατέλειπεν αὐτὴν καὶ τῇ
ἐπέφερε παγερὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου ἰ-
δρώτα. Τότε ἐσκέφθη τὸν θεὸν καὶ
στρέψασα πρὸς τὸν οὐρανὸν τὸ βλέμ-
μα ὡς ἐν αὐτῷ ἀνατιθεμένη πᾶσαν
ἐλπίδα, ἤρχισε πάλιν κατερχομένη. Πλὴν
ἄλλος λίθος ἀποσπασθεὶς ἐκυλίσθη πρὸς
τὰ κάτω ἄλλην ἢ ὁ πρῶτος λαβὼν δι-
εῦθυνσιν, ἐκ τούτου δὲ αὕτη ἐγνώρισεν
ὅτι ἐξετράπη τῆς ὀρισθείσης ὁδοῦ.
Ἐν ἔτι βῆμα καὶ ἡ Λίζα καὶ τὸ τέ-
κνον αὐτῆς ἀπώλυντο. Ἀτέλπιδος
καταβαλοῦσα προσπαθείας ἠδυνήθη ἡ
ἀτυχὴς μήτηρ νὰ διευθυνθῇ πλαγίως,
παρατηρήσασα δὲ ὅτι τὸ χῶμα καὶ
τὰ λιθάρια, ἅτινα κατερχομένη με-
τεκίνει, βραδύτερον ἐκυλίωντο, ἀφέθη
μετὰ πλείοτερον θάρρους.

Ἡ Λίζα μόλις προσέβη μικρὸν, ὅτε
νέα προσκόμματα παρενεβλήθησαν εἰς
τὴν κοπιώδη ὀλίσθησίν της. Ὁ βρά-
χος καθίστατο μᾶλλον ἀπότομος καὶ
λειὸς, πρὸς τὰ κάτω δὲ ἔχαινον κατα-
πληκτικαὶ ὄπαί. Οὐδὲν ἔρεισμα πα-
ρίστατο εἰς τὸ βλέμμα της ὅπερ ἐ-
ναγωνίως περιέφερεν. Ἦδη ἀπεφάσισε
ν' ἀναβῇ πάλιν ἐκεῖ, ὁπόθεν μὲ προ-
φανῇ καὶ μέγαν κίνδυνον τῆς ζωῆς της
κατέβη, ὅτε ἀκτὶς ἐλπίδος ἐνεψύχω-
σε τὰ νεκρωθέντα βλέμματά της. Ὁ-
λίγα βήματα μακρὰν διέκρινε κισσὸν
ἐρριζωμένον εἰς τὸν βράχον, καὶ ὅστις
ἀπὸ πολλοῦ ἴσως ἐκεῖ ριζοβολήσας καὶ